

Nový Jeruzalém č. 10/2021

Zpravodaj pro 262. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Radešinské Svatce - v úterý 12. října 2021 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostině nad Oslavou:

V úterý 14. září 2021 (svátek Povýšení svatého kříže) na mši svaté NJ bylo 120 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu čtyř kněží při udílení svátosti smíření a mši svaté.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Martina Höniga při pouti Nový Jeruzalém v Radostině nad Oslavou:

Sestry a bratři! **Všichni jsme hříšníci.** To všichni docela uznáváme, ale co to znamená do hloubky, často zapomináme. Pán Ježíš byl pro naše hříchy ukřižovaný, to také všichni víme. Ale do hloubky o tom velmi málo přemýšlíme. Máme možná v domácnostech – doufám, že každý, - nějaký pěkný kříž s Pánem Ježíšem. Na něm visí pro nás, z lásky k nám. Tady v kostele máme velmi krásný kříž a možná jsme si na to už zvykli. Možná se nám zdá, že si tam Pán Ježíš zvykl, že je mu to pohodlné. Není to tak. **Jak velké utrpení pro nás podstoupil. Jak hrozný je každý hřích. Jak obrovská je Boží láska k nám, ke každému.** To nám říká kříž. Naslouchejme mu. Dívejme se na něj s velikou úctou. Máme kříže v polích, v dědinách, na mnoha místech. Chodíme kolem nich. A nikdy neprojdeme jen tak. Protože na tom kříži visí Někdo, kdo pro mě mnoho znamená, protože já pro Něj znamenám všechno.

Když vidíme kříž, Krista na kříži, ať si uvědomíme - někdo mě tolik miluje. Někdo, konkrétně tento muž, **Ježíš Kristus, mě miluje až na smrt.** A bylo - Bohu žel - potřeba, aby tu lásku prokázal tak bolestným způsobem, protože já jsem plný hříchů. **Můj hřích je velké zlo, kterým jsem opravdu ublížil druhým lidem, sobě samotnému, Pánu Bohu tak hrozným způsobem.**

Když Izraelité na poušti hřešili, poslal na ně Bůh jako trest jedovaté hady. Tak jsme to četli v Písmu. A oni si tehdy uvědomili svoji vinu, svoje provinění a prosili Mojžíše: **"Ty jsi Bohu tak blízko, prosím, modli se za nás. Ať se nad námi smiluje, litujeme toho, co jsme dělali, jak jsme proti němu reptali."** A Mojžíš se modlil a Bůh mu řekl: **"Udělej hada, měděného. Dej ho na kůl, ať ho všichni můžou vidět. A kdo na něj s vírou pohlédne, bude zachráněn, i když byl uštknutý. Nezemře."** A opravdu se to stalo.

Náš případ je trochu jiný, i když podobný. Jak už jsem řekl, všichni jsme zhřešili. Ale není to Bůh, kdo nás trestá, v přesném slova smyslu. **Přesnější je, že my sami jsme si přivodili trest.** Protože tím hříchem, kdy jsme se svobodně rozhodli pro nějaké zlo nebo jsme odmítli dobro, které jsme mohli vykonat, jsme odmítli Pána Boha. Oddělili jsme se od něj, řekli jsme mu NE. **A tak jsme se oddělili od lásky, od radosti, od života.** Přivodili jsme své duši duchovní smrt. Oddělení od Boha je smrt duše. A kdybychom v takovém stavu zemřeli - byla by to duchovní smrt - toto nazýváme peklo. Bylo by to navždy. Všichni jsme si to zasloužili, jeden jako druhý. Ale Bůh se nad námi smiloval a dal nám lék.

Lék v podobě hada na holi. V podobě nevinného muže, za nás odsouzeného na smrt na kříži. To byl jeho vlastní syn. **On šel dobrovolně za nás na kříž.** A proto Ježíš říká Nikodémovi: **"Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, každému před očima jako záchranu, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný.** Taktó nás Bůh miluje. Na Velký pátek voláme: **"Hle kříž, na kterém umřel Spasitel světa."** A liturgii je takové krásné zvolání, které je také napsáno ve Vatikánu na kříži, který je uprostřed náměstí svatého Petra. Tam je obelisk, ten stál uprostřed cirku, kde byli mučeni křesťané. Teď stojí na náměstí, na papežském náměstí a na něm se tyčí kříž a je tam

napsáno: **"Hle Kristův kříž. Prchněte nepřátelské moci, zvítězil lev z Judova kmene, Davidův potomek, Aleluja."**

Kříž Kristův je naše záchrana a jiná není. Svatý Ondřej Kréský říká, jak to čteme dnes v breviáři: **"Kdyby život nebyl přibit na kříž, dlužní úpis by nebyl zničen. Nebyli bychom propuštěni na svobodu, neotevřel by se nám ráj. Bez kříže by nebyla přemožena smrt, peklo by nebylo připraveno o moc nad námi.** Sestry a bratři, Boží láska na nás nezapomněla. Na nikoho z nás. A tak jako říká svatý Pavel: **"Ten život, který teď žiji, když jsem poznal Krista a dál bude ještě žít na této zemi - už nežiji já, ale žije ve mně Kristus. Já žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval. A za mě se obětoval."** Jak krásně si to svatý Pavel vzal osobně. My si to také bereme osobně. Tady na kříži, jak je Pán Ježíš vyobrazený, se dívá, tak jako do boku. Jako by se nás to netýkalo. Ale to je asi proto, že tady nebyl jiný vhodný prostor, aby se díval na vás.

Ale on se stále dívá na každého z nás a říká nám: **"Miluji tě. Věříš mi?"** Můžeme jemu, který z lásky k nám umírá říct: "Nevěřím! Myslím si, že tě nezajímám? Že mě nezajímá, jak trpím? Že na mě necháváš dopadnout tak těžké věci a je ti to jedno? A on se na tebe dívá z kříže a říká: **"Opravdu si to myslíš?"** Sestry a bratři - každý z nás si může říct a kéž si to říkáme: "Mě si zamiloval, za mě se obětoval a udělal by to, kdybych byl jediný na světě." Divejme se na kříž. On k nám toto mluví. **Jednou přišel kdosi za svatým Bonaventurou, což byl velký filosof a teolog středověku, a ptal se ho, kde načerpal tak obrovskou moudrost, která ohromuje, když čteme jeho spisy. Vedle svatého Tomáše to byl obrovský velikán své doby. Ten člověk, který se ho ptal na zdroj jeho moudrosti se ptal na jeho knihovnu. Z jakých knih to načetl. A on řekl: "Pojď se mnou." Zavedl ho do místnosti, kde měl klekátko a nad tím klekátkem takový kříž a říká mu: "Toto je moje knihovna. V kříži najde člověk veškerou moudrost, kterou potřebuje pro svůj život. Aby poznal pravdivě sám sebe, aby poznal pravdivě Pána Boha."** Čtème z této knihy, kterou je Kristus na kříži - pro tebe, pro mě. Čtème o závažnosti hříchu. Ale především čtème o velikosti Boží lásky ke každému z nás. Kde se rozmnožil hřích, tam se ještě v míře daleko hojnější rozmnožila Boží milost. Bůh dává zadarmo věčný život a já si ho nemusím zasloužit tím, že budu něco dělat dobře. Nemusím být jiný, lepší, aby mě měl Pán Bůh rád. On mě miluje, jako toho, který na něj plive, který ho odmítá, probíjí, probodává a kterému říká: "Miluji tě."

Sestry a bratři, **Bůh miluje až na smrt tebe i mě.** A nemůžeš, nemusíš pro to udělat nic, aby sis to zasloužil. Bůh tě miluje a nemusíš pro to udělat nic. Zároveň nemůžeš udělat nic, čím bys o to přišel. Přijmi tuto lásku, vezmi si to osobně, vždycky, když vidíš kříž. A před Kristovým křížem opravdu prchají zlí duchové. Prchají nepřátelé naší spásy. Proto je dobré mít v každé domácnosti kříž, posvěcený kříž. Mít ho také na krku, posvěcený kříž. Znamení naší spásy. Modlit se před ním a všechno to zlé, co je v našem životě přítomné nebo v našem nitru, co se v nás odehrává, kdy máme nějaké smutky, strasti, bolesti, úzkosti. Kdy jsme zase selhali a jsme na sebe za to naštvaní - říct: **"Pane já to dávám na tvůj svatý kříž. Vztáhnout ruce, třeba se ho dotknout. A uvidíte, jak to odejde.** A jeho kříže můžeme čerpat všechno dobré. Do jeho ran, dávejme všechno to zlé. Tam v ohni jeho lásky se to spálí a nezbude nic, ani popel. Z jeho ran, čerpejme všechno dobré. Krev a voda, které vytékají z jeho srdce nás omývá, když jí to dovolíme. Říkejme: **Pane naplň mě svým Svatým Duchem. Ty Ježíši ukřižovaný, naplň mě svým pokojem, naplň mě svou láskou, kterou potřebuji. Pro svého manžela, pro svou manželku. Dej mi větší viru, že jsi se mnou, že mě miluješ.** A tak dále. Všechno, co potřebujeme, čerpejme z jeho kříže. On opravdu je naše všechno. Dnešní svátek se na východě nazývá **Povýšení úctyhodného a životodárného kříže nad celým světem.** Pán Ježíš řekl: **Až budu vyvýšen, potáhnu všechno a všechny k sobě.** Kéž nás Ježíš na kříži přitahuje, kéž každý pohled na kříž u nás doma nebo na poli v nás vzbudí velkou vděčnost, velkou lásku, velkou důvěru. Kéž je pro nás záchytným bodem, kam dáváme všechno těžké. A kam zároveň přinášíme i to, co chceme Pánu Bohu darovat. **Pane, ty se dáváš nebeskému Otci za nás, já k tvoji oběti připojuji svoji snahu odpouštět, milovat, dobře pracovat, modlit se.** A to vlastně děláme při mši svaté. Když přinášíme dary na oltář. V nich přinášíme sami sebe, svůj život, to dobré, o co se snažíme. Směňujeme tím k vrcholu, k oltáři a tím oltářem je kříž. My ho nevidíme, ale tady je přítomný Kristus. Zároveň z něho čerpáme pro svůj život. **Proto je liturgie - mše**

svatá - vrchol a zdroj veškerého křesťanského života, jak to připomněl 2. vatikánský koncil. **Kristův kříž, Kristus na kříži, Bůh, který nás miluje je naše všechno.** Nebo, kéž to tak je, protože my jsme jeho všechno. Kéž je Kristův kříž vyvýšen nade všechno. Kéž je vyvýšen v našich domácnostech. Jednou a já věřím, že brzy, ho uvidíme jako znamení na nebi. Znamení, že Kristus přichází, aby **setřel každou slzu z očí, aby odměnil svoje věrné, aby nastolil spravedlnost, aby nás přijal k sobě do nebe, které nám získal za tak drahou cenu.** Raduje se z toho, že my jsme řekli, ano přijímám. Dovoluje ti, abys mě miloval. Kéž žijeme do této doby s vírou jeho lásku, aby, až ta chvíle přijde, abychom byli postaveni po jeho pravici. **Přijati do radosti, která bude věčná. Kde už nebude žádné trápení.** Ale do té doby se opírejme o Krista ukřižovaného. Pojdme tou cestou, kterou nám ukázal on. **Cestou lásky, i když je to těžké, cestou lásky, i když to bolí. Cestou kříže, která nás vede do života věčného. Amen.**

Sbírka - po uhrazení nutné režie NJ, jsme darovali 14 200 Kč na zbudování mobilního hospice sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí. - Pán Bůh zaplat'.

Poděkování patří také místnímu faráři P. Pavlu Habrovcovi a farníkům z Radostína, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Radešínské Svatce, kterým je P. Mons. František

Koutný, farář v Troubsku, děkan rosický:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště

Narodil jsem se 12.8.1950 v Počátkách v porodnici a tam jsem byl také v nemocniční kapli pokřtěn 20.8.1950. Maminka byla ráda, že jsem byl pokřtěn tam, protože v naší farnosti byl pan farář, který byl zároveň předsedou JZD, horlivým zastáncem kolektivizace, likvidace soukromých rolníků a členem komunistické strany. Děťství a mládí jsem prožíval s rodiči a čtyřmi staršími sourozenci v malé vesničce blízko Telče a Kostelního Vydří v Mysleticích, farnost Kostelní Myslová, 3 km vzdálená. Tam vedla cesta částečně po silnici a po polní cestě, překonávali jsme ji pěšky a na kole, v neděli téměř pravidelně i odpoledne na požehnání. V osmi letech jsem začal ministrovat a tu službu vykonával až do odchodu na studia, tedy 20 let. Základní školu 1.- 5. třídu (tzv. Národní školu) jsem absolvoval v druhé vesničce 2 km vzdálené v Řečici, 6.-9. třídu ZDŠ v Dačicích. Tehdy našťástí začalo fungovat autobusové spojení. Tam jsem pak pokračoval 3 roky na SVVŠ, tedy gymnázium zakončeném maturitou 1968. Následovalo 5 let studia na Bohoslovecké fakultě v Olomouci a 30.6.1973 jsem byl v Brně vysvěcen na kněze.

První působiště jen 3 měsíce bylo Blansko. Pak 2 roky povinná vojenská služba v Karlových Varech, 3 roky kaplan v Hodoníně, 1 rok v Jihlavě u Minoritů, 5 let u Minoritů v Brně, 3 roky farářem v Doubravici nad Svitavou, 3 roky vicerektorem v kněžském semináři v Litoměřicích, pak tam 12 let rektorem Teologického konviktu, dále 9 roků vicerektorem koleje Nepomucenum v Římě, 3 roky rektorem kostela Maří Magdaleny v Brně a nyní už sedmý rok farářem v Troubsku a k tomu navíc 1 rok administrátorem v Neslovicích a současně rosickým děkanem.

Co jsem se naučil od rodičů? Věrnosti Bohu, která nezná kompromisy a církvi, ke které se přestávali mnozí hlásit.

Jedním z **důležitých impulsů pro rozhodnutí stát se knězem** byla touha svědčit, že víra v Boha není žádným tmářstvím, ale pravdou, která dává všemu smysl.

Kněžským vzorem při rozhodování pro kněžství byli kněží radostní. Důležitým byl kněz ve farnosti všestranně vzdělaný, hlubokého teologického poznání, velkého rozhledu o dění v církvi také díky znalostem mnoha cizích jazyků a ekumenické otevřenosti.

Důležitým a **krásným na službě kněze** je být zprostředkovatelem radosti z Boha, který respektuje člověka a jeho hledání a přivádět k obdivu dobrého Božího díla.

Co dělat pro vzrůst víry ve svém okolí? Žít z víry ne proklamováním a nápadnými projevy zbožnosti, ale každodenní poctivostí, zájmem o druhého, pomocí, přátelstvím bez ohledu nakolik ten druhý „chodí nebo nechodí do kostela“. Není to výsledek našeho díla, ale Božího. My můžeme samozřejmě být pomocnými nástroji.

V **poslání kněze** vidím také velmi důležitou otevřenost vůči druhým, lidský kontakt, který vzbudí zájem a ten druhý zaznamená můj zájem o něho, byť prostý lidský.

Úmysl sbírky - Pán Ježíš říká – chudé máte vždycky mezi sebou, tak bych navrhl pro bezdomovce.

Kde „nejvíce tlačí“ bota? Asi když rodiče spoléhají, že až budou děti chodit do školy, tak je pan farář něco z víry naučí. To je jako kdyby rodiče na děti vůbec nikdy nepromluvíli, jen je šatili a dávali jim jíst, aby vyrostly. Ale budou němé, možná i hluché. Podobně jsou děti hluché k Bohu.

Na co se nejvíce těším? Snad na možnost rozhovoru třeba před křtem, kde je právě možnost rodičům sdělit velikost a nenahraditelnost jejich šance otevřít svým dětem rozměr pro Boží tajemství.

Co mi udělalo v poslední době radost? Obecně je důvodem k radosti, když se něco podaří dát do pořádku. A zde chci vyjádřit čerstvou událost, když papež František v Šaštíně přivezl s sebou na mši svatou odvolaného (můžeme říci z neznámých důvodů odstraněného) arcibiskupa Roberta Bezáka, aby také koncebroval mši svatou spolu s ostatními biskupy. Papež nikde nic nevysvětloval, mluvil tímto gestem.

Co vidím jako **potřebné pro rodiny?** Aby nezůstaly osamocenými ostrůvky, a to je také mou radostí, pomáhat rodiny seznamovat a propojovat.

Modlitba za nového biskupa

Milé sestry, milí bratři, jak už víte, po dosažení 75 let věku jsem zaslal papeži Františkovi svou abdikaci a prosím vás, abyste jeho rozhodování o budoucnosti brněnského biskupského stolce provázeli svými modlitbami. Pokud se chcete modlit společně, můžete použít modlitbu uvedenou níže.

Váš biskup Vojtěch

Modlitba za nového biskupa: Bože, Dobrý pastýři, světujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme: veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost. Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve. Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Pozvánky, nabídky.

Milí bratři a sestry, pokud budete **potřebovat kněze pro někoho, kdo je v nemocnici:** Od 1. 10. 2019 byl pověřen **katolický kněz P. Sylwester Jurczak**, farář na Fryšavě, duchovní službou a pastorační v **nemocnici v Novém Městě na Moravě**. Kněz bude přítomen v nemocnici po telefonické dohodě, on Vám poradí, jak postupovat. Služba kněze: pomazání nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473**.

Plán poutí NJ na rok 2021 a 2022:

2021 15. prosinec Olešnice - opat Marian Rudolf Kosík z Nové Říše

2022 leden Velké Meziříčí	únor Lysice	březen Křižanov
duben Měřín	květen Bohdalov	červen
červenec	srpen	září Pavlov
říjen	listopad	prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 263. pout' NJ – v úterý 16. listopadu 2021 v 17 hodin do Velké Bíteše, hl. celebrant P. ThLic. Petr Šíkula, farář v Brně – Líšni.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2020. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14. www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970